

God en klein Pierke

Student volgt een week lang een priester. Een verrassend verrijkende ervaring

- ▶ Student onder indruk van onbaatzuchtige liefde van priester
- ▶ Student zet priester aan tot nadenken

Ilse VAN HALST

Het televisieprogramma *God en klein Pierke* op VRT Eén achterna, kreeg Thijs Dillen, student sociaal werk aan de Karel de Grote-Hogeschool in Antwerpen, de opdracht een week lang iemand te volgen met een ander referentiekader dan het zijne. „Waarom geen priester?“, bedacht de jongeman.

„Ik ben wel gevormd, maar veeleer voor de cadeau's dan uit overtuiging. Voor mij was het geloof iets wat beweerde antwoorden te hebben op alle levensvragen en net daardoor het kritische denken beknot. Bovendien kon ik me niet vinden in een Kerk die beweert naastenliefde hoog in het vaandel te dragen, maar ideeën verkondigt die daar op het eerste zicht tegenin druisen.”

Dillen kwam terecht bij de Antwerpse priester Ronald Sledsens, godsdienstinspecteur en directeur van de godsdienstmediatheek Obed. Wat Dillen als een gewone schoolse opdracht beschouwde, werd een beklivende

Thijs Dillen volgde priester Ronald Sledsens en zag dat wat hij deed, goed was. © Ilse Van Halst

ervaring. „Ik leerde een onderscheid te maken tussen de Kerk als instituut en het geloof, een manier van leven die heel oprecht kan zijn. Ik zag in dat je zeker niet dom moet zijn om te geloven.”

Bovenal liet de wijze waarop de drukbezette Sledsens in het leven staat een diepe indruk na.

„Vooral zijn onbaatzuchtige liefde voor iedere medemens die zijn pad kruist. Ik leef in een wereld waarin we niet alleen goederen consumeren, maar ook mensen. Relaties duren soms maar zolang mensen er baat bij hebben. De oprechte liefde van Ronald voor zijn medemens was voor mij een

heuse verademing. Hoe druk hij het ook heeft, Ronald bekomert zich uit pure liefde om zijn medemens. Niet om diens titel of bankrekening, maar om de mens zelf.”

Thijs Dillen begrijpt nu beter waarom iemand gelooft en een priesterroeping volgt. „Ronald

legde het goed uit. Of ik de kern van het gelovig-zijn zag? Ik dacht altijd dat het iets groots moest zijn, maar besef nu dat het misschien net zit in kleine dingen.”

Ook voor Ronald Sledsens werd de week een openbaring. „Thijs' aanwezigheid deed me inzien dat je zelfs als priester in routine kunt vervallen. Hij dwong me om te motiveren wat ik doe

„Misschien zit de essentie van geloven net in heel kleine dingen”

en waarom”, zegt Sledsens, die aangenaam getroffen was door de openheid van de jongeman. „Voor een jeugdige student uit een gesecculariseerde omgeving keek Thijs heel onbevangen en open naar een wereld die hem vreemd is. Gaandeweg ontdekte hij dat we heel wat raakvlakken hebben, ondanks onze verschillende achtergrond. Jammer dat hij de kans niet had om te proeven van mijn gebedsleven.”

De positieve ervaring ontlokte Sledsens volgende bedenking: „Mochten we als Kerk meer op een gewone manier met jongeren in contact kunnen komen, buiten de duidelijk omliggende kerkelijke context, dan zou dat vele ogen kunnen openen.”

De sprong van het geloof wagen

Dit jaar koos het VSKO voor het beeld van de polsstokspringer om het gesprek over de vasten aan te gaan. Over trainen, springen, loslaten, houvast vinden en Pasen vieren

Nicole LEHOUCQ

Hoe de vasten binnenbrengen in de leefwereld van jongeren die behoren tot de generatie van Facebook en Twitter? Door het begrip te enten op beelden en door beeld en woord elkaar te laten ondersteunen, zo ervaart de werkgroep van het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO), die materiaal ontwerpt voor de pastoraal op school. Maandelijks geeft de groep *Leeftocht* uit. Op de affiche dit jaar: „VASTen is LOSlaten”, onder het beeld van een polsstokspringer, die net de stok losliet en de lat overschrijdt.

„Dat moment geeft een gevoel van vrijheid. Het is echt een leuk gevoel, zeker als de lat blijft liggen”, vertelt Loes Hubrecht (17) uit Roeselare, die de sport al enkele jaren beoefent en daarvoor een keer wekelijks traint. „Best wel een moeilijke sport, hoor”, weet ze. „Er komt veel kracht en techniek bij kijken, zeker bij het aanlopen en het afstoten. Wanneer je voor het eerst op zo'n hoogte springt, vraagt de stok loslaten wel wat durf.”

Vanuit de kernwoorden trainen, concentreren, aanmoedigen, springen, loslaten, juichen legt de werkgroep pastoraal van het VSKO de link naar de voorbereiding op Pasen. Een oefening in vier disciplines die daarmee sa-

menhangen: verinnerlijking, versobering, verzoening en solidariteit – ook wereldwijd. Het verdiepingaanbod bij het beeldmateriaal biedt achtergrondinformatie, gebeden, bezinnings teksten en vragen zoals „Mag God je trainer zijn?” en „Wat is mijn houvast?”

„Al te vaak denkt men dat je het begrip 'vasten' vandaag niet meer kan aanbrengen in de leefwereld van jongeren”, zegt Bart Walgraeve van de dienst pastoraal van het

VSKO. „Dat kan wél. Je moet het alleen durven ter sprake brengen. En zoeken naar een hedendaags beeld dat aansluit bij het leven van jongeren.”

Loslaten

Dat deed Ann Gyselinck tijdens haar lessen godsdienst aan het Koninklijk Atheneum en de eraan verbonden Freinetschool in Sint-Niklaas. Ze ging er aan de slag met de powerpointpresentatie die haar echtgenoot, permanent

Springen, loslaten. Bij zo'n beeld stelt het VSKO de vraag: „Wat gooi ik overboord en hoe zal ik met Pasen juichen?” © Imageglobe

diaken Jacques Van Daele, tijdens de Aswoensdagviering in de parochie Onze-Lieve-Vrouw-Onbevlekt Ontvangen van Klein Sinaai (Stekene) gebruikte en waarin het beeld van de polsstokspringer voorkwam.

„Het is een knap beeld. Het roept heel wat reacties op bij deze jongeren tussen twaalf en veertien”, zegt Gyselinck. „Eens de leerlingen de woordspeling 'vast en los' op de affiche doorhadden, dachten ze ernstig na over wat ze zelf overboord konden gooien.”

„Al snel vielen de begrippen gsm en internet”, vervolgt ze. „Een twaalfjarige bleek zelfs vier uur per dag te surfen en te chatten. Ook andere verslavingen brachten de leerlingen ter sprake: drugs en alcohol en, dichter bij hun leefwereld, snoep, sigaretten, computerspelletjes, televisieprogramma's. Evengoed hadden ze het over slechte gewoontes: lui of arrogant zijn, altijd het nieuwste snuffje willen hebben. Ik laat hen voor zichzelf een voornemen uitschrijven en zal hen, aan het einde van de vasten, de vraag stellen of ze zich daar konden aan houden. Daarop hoeven ze echter niet luidop te antwoorden”, zegt Gyselinck.

Surfen naar www.vsko.be, klikken op *Opvoedingsproject & pastoraal*.

Misdaden tegen kinderen bestraft

Unicef is opgetogen over de uitspraak van het Internationaal Strafhof in de zaak tegen Thomas Lubanga. Hij stond terecht voor het inlijven van kinderen in zijn rebellenleger in Congo. Het is de eerste keer dat een rebellenleider bestraft wordt voor het misbruiken van kinderen als oorlogswaarschepen. „Dit is een cruciale overwinning. Het is een belangrijke stap voorwaarts voor de bescherming van kinderen in conflictgebieden”, meent Anthony Lake, de directeur van Unicef. „Tienduizenden kinderen zijn vandaag nog altijd het slachtoffer van die verschrikkelijke misdaden.” Unicef tracht hen te redden uit hun hachelijke situatie en helpt hen om terug te keren naar hun families en opnieuw plaats te nemen in hun gemeenschap.

Franciscanen blijven in Syrië

Zelfs na de recente aanslagen, waarbij vele burgers omkwamen, zijn de franciscanen niet van plan Syrië te verlaten, ook al sluiten vele westerse ambassades. Broeder Romualdo Fernandez, directeur van het Oecumenisch Centrum van Tabbala en rector van het heiligdom van Paulus in Damascus: „Wij blijven bij de bevolking. We zijn hier al acht eeuwen. We willen onze zending voortzetten, net als ons werk van barmhartigheid en onze dienst aan de Syrische bevolking.” (IVH)